

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

דש"י ד"ה דביוז מיניה
בוש הוא ב'. ע"י נדה טו
ע"צ תוד"ה אפילו ילדה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נשי לא
אסרו שכיבתן שכיבת זנות
הקרוזה לא אסרו את
אשתו גמורה: (ב) רש"י
ד"ה אחותה של ערוה
כשהיא כז"ל ומיבזה אחותה
כשהיא יצמתה נמחק:

מוסף רש"י

הנבען מן האשה. נחמד
יאלא עליו קול (לקמן צ.)

[illegible]

כיצד פרק שני יבמות

כַּנְנָה. מפני ריגון ולעז בני אדם לא חמריגן ליה הווא' ולא דמי לנטען על אשת איש^ט דהתם הווא' והוויאה צעלה מפני זה והלך זה וגשאה מכוער הדבר: **בַּתְנִי' וכוּלָם.** התם והמצא גט והמעיד באשה להשיאה דתמן בהן לא יכנסו^י: שחיו להם נשים. בשעת

מַעֲשֵׂה וּמִתּוֹ לְאַחַר זֶמֶן מוֹתוֹת אֱלֹהִים
 לִינִשְׂא לָהֶם דִּהְשֵׁא לִינִשְׂא חֲשַׁד שֶׁהִרְ-
 בִּשְׁעָה שֶׁהֶעִיד צֶה הָעֵד אִלּוּ שֶׁאִסְרָהּ
 חֲכָם הִיטָה אֲשֶׁתּוֹ קִיָּמָת וּלֹא לִינִשְׂא
 אִתּוֹ וְזוֹ נִתְכַּוֵּן: וְכוּן. הַנִּשְׂאִים הָלְלוּ:
 שֵׁנִישְׂאוֹ. לְאַחֲרִים כִּבְּאִסְרָהּ חֲכָם אִלּוּ
 כִּשְׁהִיטָה עַד צִנִּימָת צִבְלָה וּמִתּוֹ
 הַבְּעִילִים הַשֵּׁנִיִּים: מוֹתוֹת לִינִשְׂא.
 נִחֲכָם וְעַד וּלְמִצֵּא גִט: וְכוּן. הַנִּשְׂאִים
 הָאֵלּוּ מוֹתוֹת לִצְנִיָּה אִלּוּ
 לְאַחֲרֵיהֶם שֶׁל אֱלֹהִים הַמֵּיָּמִיִּים אֲתוֹן וְאִין
 אֲסוּרוֹת אֲלֵא לֶהֱן לְדָן: גִּב' נִתְגַּרְשׁוּ
 לֹא. דַּע"י שֶׁנָּתַן אֶת עֵינָיו בְּזוֹ
 שֶׁהִסִּיר גִּירָשׁ אֶת אֲשֶׁתּוֹ: הֵא. דִּקְתָּנִי
 אֲפִי' נִתְגַּרְשׁוּ כְּגוֹן דִּהּוּ לֵב קִטְטָה
 מִקָּמִי הִכִּי דַעֲדִין לֹא נָתַן דַּעֲמוֹ עַל
 זֹאת: הֵא"ג וְאִיבְעִיָּם אִימָא אִידִי
 וְאִידִי דִּלֹּא הוּוֹ לֵב קִטְטָה: הֵא. דִּקְתָּנִי
 נִתְגַּרְשׁוּ לֹא דִצְדָרְגִיל הוּא קִטְטָה
 שֶׁהוּא הַתְּחִיל לִהְיוֹת אֶת אֲשֶׁתּוֹ:
 וְהֵא. דִּקְתָּנִי אֲפִי' נִתְגַּרְשׁוּ דִצְדָרְגִילָהּ
 הִיא קִטְטָה שֶׁהִיא הִקְטִיטָה תַּחֲלָה:
 קס"ד מִיָּסָה אֲמִיסָה. הֵא. דִּקְתָּנִי
 וְכוּן שֵׁנִישְׂאוֹ לְאַחֲרֵיהֶם וּמִתּוֹ קִיָּא נִמִּי
 אֲרִיבָא דִּקְתָּנִים) מִתּוֹ הִרְגִּמִּי הִרְגוּמִי
 לֹא יֵשֵׁא אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְקִתְּנִי דֹאֵם יִישְׂאֵת
 לְאַחַר עַל פִּי וּמִתּוֹ הַשֵּׁנִי הוּא מוֹתָרָת
 לִינִשְׂא לַעַד זֶה וְהַע"פ שֶׁמִּתּוֹ צ'
 בַּעֲלִיָּה תִשְׂאָ לְשִׁלְיִי וּלֹא אֲמִרִין
 הוֹחֲזָקָה וְזוֹ קְטֻלָּתָה שֶׁהוֹשָׁאָה מִתּוֹ
 וְגִירוּשִׁין דִּקְתָּנִי נִתְגַּרְשָׁה קִיָּא אֲגִירוּשִׁין
 דְּלַעֲלֵל לְמִצֵּא גִט כּו' וְרַשְׁמִעִין דֹּאֵם
 שְׂאֵת לְאַחַר צִבְלָתוֹ הֵבֵט וְגִישָׁה
 הַשֵּׁנִי הוּא מוֹתָרָת לִינִשְׂא לְמִצֵּא
 גִּיטָה הִרְאָשׁוֹן: צִבְרִי וִימִנִי הוּא
 חֻזָּקָה. לִקְטֹן צִבְצָא עַל יִצְמָתוֹ (דף סד:)
 יִקְטֹן לְרִאשׁוֹן וּמִתּוֹ לְשִׁינִי
 לֹא מִינִשְׂא דְּבִיר רִבִּי וּמִתּוֹנִי' דִּלֹּא כִרְבִּי
 דִּהּוּ רִבִּי נָהִי דַחֲשַׁד לִיכָא מִיָּהוּ לְכָל
 הָעוֹלָם אֲסוּרָה שֶׁהוֹחֲזָקָה לְהַתְּחַלְמֵן
 אִלּוּ לְהַתְּחַלְמֵן: מִיָּסָה. דִּקְתָּנִי הֵכָא
 שֵׁנִישְׂאוֹ לְאַחֲרֵים וּמִתּוֹ מוֹתוֹת לֹא
 אֲכֻלְהוּ דְּלַעֲלֵל קִיָּא אֲלֵא אֲגִירוּשִׁין

ואמציא גט או חכם שאסר את האש
החזקה בחדא ריעותא תרי זימני: אסר
ובנות קמא לא הוה מיתסר בצמא וב
אריכי קדשא לראשונה דלשיות כחיי
הראשונה עליו בצרת דתנן (לקמן 15.) הא
בנו של זה ויהא זה רגיל אללה: נשי
אבל גברי דאסרי שכיבתא האדרי נשי
קרובי עם אשתו לאצוי של ממזר נמי
ולא חיישינן

הדרן עלך כיצד אשת אחיו

אגירושין. אגב מיתה נקט גירושין דאפי' נתגשסה כמה פעמים שריא לינשא: **א**י הכי אביו נמי. לא מזי לשנויי דנקט בנו לרבותא אע"ג דאסור בזנות אביו לר' יהודה (ד)התימא צייהן אבל אחיהן אמאי נקט אי לאו לדקדק אבל לאביו לא:

בִּרְנָנָה לֹא מִפְקִינָן ה"ג בִּרְנָנָה לֹא מִפְקִינָן: **מִתְנִי'** "וְכֹלָם שֶׁהָיוּ לָהֶם נָשִׁים וְיָמָתוּ מוֹתֵרוֹת לִינְשָׁא לָהֶם יִכְוֹל שְׁנִישְׂאוּ לְאַחֵרִים וְנִתְגַּרְשׁוּ אוֹ שְׁנֵתֵאלְמָנוּ מוֹתֵרוֹת לִינְשָׁא לָהֶם יִכְוֹל מוֹתֵרוֹת לִבְנֵיהֶם אוֹ לְאַחֵיהֶם: **גְּמ'** מֵתוּ אֵין נִתְגַּרְשׁוּ לֹא אִמֵּר לֵיהּ רַב הֵלֵל לִרְבִּי אֲשִׁי וְהִתְנִיא אִפִּי נִתְגַּרְשׁוּ לֹא קִשִּׂיא הָא דְהוּאִי קִטְמָה הָא דְלֹא הוּאִי קִטְמָה וְאִיבָעִית אִימָא הָא וְהָא דְלֹא הוּאִי קִטְמָה וְלֹא קִשִּׂיא יְהָא דֶּאֱרַגְלִי הוּא הָא דֶּאֱרַגְלִיָּה הִיא: וְכֹלָן שְׁנִישְׂאוּ וְכ': קס"ד מִיתָה אִמִּיתָה וְגִירוּשִׁין אֲגִירוּשִׁין גִּימָא מִתְנִיתִין דְּלֹא כְרִבִּי דְּאִי כְרִבִּי^ה הָאִמֵּר בְּתִרִי זִימְנִי הוּא חֻקָּה לֹא מִיתָה אֲגִירוּשִׁין וְגִירוּשִׁין אִמִּיתָה: וְכֹלָן מוֹתֵרוֹת לִבְנֵיהֶם אוֹ לְאַחֵיהֶם: מֵאִי שְׂנָא מֵהָא^ה דְּתֵנָן^ה נִטְמָעֵן מִן הָאִשָּׁה אֲסוּר בְּאִמָּה וּבִבְתָּה וּבִאֲחֻתָּה נָשִׁי לְגַבִּי נָשִׁי שְׂכִיחַן דְּאוּלָן גְּבִירִי לְגַבִּי גְבִירִי לֹא שְׂכִיחַן אִי גַמִּי נָשִׁי דְּלֹא אֲסוּרִין שְׂכִיבִתִּין אֲהֲדָדִי לֹא קִפְדִּי אֲהֲדָדִי גְבִירִי

דאסרן שכיבתן אהרדי קפדי אהרדי אי הכי אביו נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא אביו ⁽⁷⁾ דבוז בניה מיניה אבל בנו דלא בוז אביו מיניה אימא לא קמ"ל:

הדרך עלך כיצד אשת אחיו

ארבעה ^האחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ומתו הנשואים את האחיות הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ואם קדמו וכנסו ויציאו ^ורבי אליעזר אומר ב"ש אומרים ^ייקיים וב"ה אומר^י ויציאו ^זהיתה אחת מהן אסור^י על האחד אסור ערוה אסור בה ומותר באחות^י והשני אסור בשתיהן ^האסור מצוה ואיסור קדושה חולצת ולא מתייבמת ^בהיתה אחת מהן אסורה על זה איסור ערוה והשניה אסורה על זה איסור ערוה האסורה לזה מותרת לזה והאסורה לזה מותרת לזה וזו היא שאמרו ^אאחותה כשהיא יבמתה או חולצת או מתייבמת: **גמ'** ש"מ י"ש זיקה דאי ^אאין זיקה מכדי הני מתרי בתי קאתיין האי לייבם חדא והאי לייבם חדא לעולם אימא לך אין זיקה וימושם דקסבר ^אאסור לבטל מצות יבמין דלמא אדמייבם חד מיית אידך וקמבטל מצות יבמין אי הכי תלתא נמי לא מיבעיא קאמרינן לא מיבעיא תלתא דודאי בטלה מצות יבמין אבל ד' למיתה לא חיישינן קמ"ל אי הכי חמשה

וגירוישן. דהא אמת הרגתיו הרגנוה ומש"ה כשנתגרסה משני זה מותרת לשלישי שעדיין לא
בצאמה ובסא ואחוסה. כדמפרש טעמא לקמן שמה לאחר שישא את אמה או את בתה מזנה זו עמו
 וזכותיה דק"ל (לקמן דף 15.) נושאין על האנוסה ועל המפונה דלא נאסרו קרובות אשה על האיש
 קיקחה (י"י יקח איש את אשה ואת אמה (ויקרא כ) אבל משששא את אמה ואת בתה עומדת הנענית
 והמפתה על הנשואה חייב ור"י אמאי מותרת לבניהם ליחוס שמה עלת ומה היה צנייהם לישא את
אסרו (6.) שכיבת זנות הקרובה אל אסרו גמורה עליו הילכך לא קפדה אשמו ושתקה וחישיין
 המונה אסורה בצלעה קפיד בעל ורמיה לא מנייה: (א.) דבגביר לא חישיין לזנות שזנה
 ששתיה ואמאי מני לבניהם לא לחיילין ולא מני נמי לא צנייה: (ב.) מיבעיא לאביו. של מתיר דמותרת
 מאי זונה מתיר זה עמה: דבזיו מנייה. * כוש הוא מאביו ואימתו עליו:

הדרן עלך כיצד אשת אחיו

אֲרַבְעָה אַחִין. וְלֹא מִסִּיבִימֹות. מִפְּרָשׁ טַעֲמָא בְּגַמ' מִשּׁוּם זִיקָה לְדִין דְּמִרְיִיָּהוּ זִיקָן לֹאִי וְלֹאִי קָמָא דְּמִיבִיבִים פִּגַּע בְּאַחֹות וְזִיקָתָא דְּהוּיָא כְּאַשְׁמֹ: **אִיסוּר עֲרוּוָה.** כְּגוֹן חֲמוּתוֹ וְאִם חֲמוּתוֹ: **וּמוֹסֵר בְּאַחֹותָא.** לְדַלּוֹ אַחֹות וְזִיקָה הִיא דְּעִרְוָה לֹא קָמִיָּה רִמְיָא לִיבִיבִימִי: **אִיסוּר מִנּוּחַ.** רִמְיָא קָמִיָּה מִדְּלוּרִיָּיָתָא הֵלֶכְךָ אֲסוּר בְּאַחֹותָא לְאַחֹות וְזִיקָה הִיא: **אֲחוּסָה** (י) **כֶּשֶׁהִיא יִצְחָק.** (י) אַחֹותָא שֶׁל עִירָה (כֶּשֶׁהִיא יִצְחָק) אִשָּׁתָא אֲחִי זַעֲלָה כְּשֶׁנּוֹפֶלֶת עִמָּה לִיבִיבִים: **אוֹ חוּלָלָה אוֹ מִסִּיבִימָה.** לְדַלּוֹ בְּחַיָּה וְזִיקָתוֹ הִיא דְּעִרְוָה לֹא רִמְיָא קָמִיָּה: **בְּגַב' יֵשׁ וְיָקָה.** כְּלוּמָר חֲמוּמֵתָא אִשָּׁתָא לְשׁוּיָי אַחֹות וְזִיקָתוֹ כְּאַחֹות אֲשֶׁמָּה. וּבִצְמָן (דָּק עַד.) פִּלְגִי בָּהּ אִיכָל כְּמִיָּה דְּמִרְיָא וְזִיקָתוֹ כְּאַחֹות לְפִתְרָת מִדְּרִיָּה וְלִאֲסוּר קִרְבּוֹת וְאִיכָל לְמִיד' אִין זִיקָה וְזִפְסָקִין לְעֵלְעִל (דָּק עַד.) אִי פִּלְגִינָהוּ צִה רְבִי הִוָּהוּ וְרַבִּי יִהוּדָה: **אֲחִי בְּצִי.** מִשְׁנֵי אַחִין נִפְלוּ: **מִיִּים אִידִיד.** וְנִפְלָה קָמִיָּה דִּהֲלִי וְנִפְקָא מִשְׁמֹת אַחֹות אֲשֶׁמָּה בְּלֹא חֲלִילָה וְיִיבּוֹם הֵלֶכְךָ אֲמַרְיָ לְהוֹ חֲלוּזוֹ דִּלִּי נִמִּי מִיָּית אִידִיד אִחַ לְבִתֵּר חֲלִילָה דַּחַד דַּחַד הֲלִי אִחִי חוּלָן וְחֻלָן לֵה: **תַּלְתָּא נָמִי.** מֵאִי שָׁנָא דִּנְקֻט ד' אַחִין אִי אֲמַרְתָּ בְּשִׁלְמָא יֵשׁ זִיקָה אֲשֶׁמַּעֲיָ רְבוּתָא דִּלְעַ"ג דְּרִי אֲחִי נִינְהוּ וְלֹא אִלִּימָא זִיקָתוֹ דְּקַמָּא דְּמִיבִיבִים דְּנִזְנִי לְנִינְיָרָה הִיא רִמְיָא קָמִיָּה וְאַחֹותָא קָמִי אֲחִי וְשִׁפְ"ה אֲסוּר וְכִ"ש שְׁלֹשָׁה אַחִין ב' מֵהֶם נִשְׁוֹאִים שְׁמֵי אַחֹות וּמֵמֹה וְנִפְלוּ שְׁמֵיהֶן לִפְנֵי זֶה שְׁמֵיהֶן אֲסוּרוֹת דְּמִרְיִיָּהוּ עֲלִיהֶן רִמְיָא וְזִיקָתוֹ חֲמוּמָה וְכִי נִסְבִּי הוּי פִּגַּע בְּאַחֹות וְזִיקָתוֹ אִלָּא אִי מִשְׁוֹם בִּיטוּל מְזוֹת יִבְמִין אֲפִי' תַּלְתָּא נָמִי וּמֵתוֹ הַשֵּׁנִים הַנִּשְׁוֹאִים שְׁמֵי אַחֹות שְׁמֵיהֶן חוּלָלָתָא דִּלִּי מִיבִיבִים דַּחַד נִפְקָא אִידִיד בּוֹלָא אִי כְּלוּם: חֲמִשָּׁה

חליצה פסולה אינה מוטרת היינו כרב אלמא הלכתא כרב אע"ג דכתב הרב אלפס דכל הני שנינו לא סמכינן עלייהו והרב אלפס כתב דברי רב ודברי שמואל ולא פסק הלכתא כחד מנייהו ודהלכתא כרב באיסורא:

עין משפט
נר מצוה

צו א מיי פיי מהל
ניזשן הלכה טו
טושע אהעע סעמן יב
סעף ד:
צז ב מיי שם טושע שם
סעף ג:
צח ג ד מיי שם והל טו
טושע סעף ד:
א ד מיי פיי מהל
יבוס הלכה א טושע
אהעע פיי קעה סעף ג:
ב ד מיי שם טושע
אהעע סעף ד:
ג ח ט מיינון שם הל ב
טושע אהעע שם סעף
ה:
ד י מיי שם הלכה א
טושע אהעע שם
סעף ג:

תוספות ישנים

[illegible]

תוס' חד מקמאי

ארבעה אחין שנים מהם
שטארים (אחיות מהם)
השטאריאן לאחיות ורזו
חולצות ולא מתייבמות
דורך כלובות צרות אבן
בדאיכט צרות אבן
מליצ'ה צרות מועלה
מאחרות חיות לצרות ולא
לאחיות דקיי'ל כשמואל
דאמ'ר 'בימות הבאות
מב' בתים חלץ (ליבמות)
[לאחיות] ונפטרו
הצרות לצרות ונפטרו אחיהן
דאן אלימאן יוקה לשויה
צרה כערה ומ' אי חליין
לאחיות אחי מפקטר
ונפשה אבל במתחלה
אמרנין ליה דחילוץ לצרות
שהיא חליצת מועלה מן
האחיות, אבל חליצת דליכט
צרות לא אפשר דאמ'ר
למחלץ לאחיות. והוי יודע
דאליכט דרב אחיה חליצה
פסולה צריכה לחזור על
אחיות שתי האחיות כל
אחת מחן צריכה חליצה
למחלץ אחיהן. ולפי דעתי
מכשת כרב אחיה דאמ'ר
דפליג עליה שמואל דקיי'ל
אחיות כרב במטאור
ודא ליכר בנא פסק דהו
שפירש הרב אלפס בנספ'ם
ורבן גבי מלכותה דרב
[רבא] כשקדשה לשויה
בימות דרבנן כרב ור'
כשמואל וקיי'ל כרבנן ור'
אש'י נמו אמר הנה דרביש'

חליצה פסולה אינה פוטרת היינו כרב אלמא הלכתא כרב אע"ג דכתב הרב אלפס דכל הני שניוי לא סמכינן עלייהו והרב אלפס כתב דברי רב ודברי שמואל ולא ספק הלכתא כחד מנייהו ואולי ספק על הכלל שבדבריו דהלכתא כרב באיסורא: